Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

batur semp. uel consolabatur dom
nam bertalanam & sorores. eo qd ipsa
aliquantulum ab infirmitate sua con
ualescerent melius. & dissimulabat uen
turam meticam de infirmitate suo. que mag
na postea / subtanea extitit. Cum ipsa
diua sensit primum finem suum. te mer
ei sca ad celu erecta e. certaq; facta de beat
tudinis retributione ac pmio magno. uehe
mt phibuit secu existentes. ut ad alias soro
res hoc nullatenus innotescerent. ne dona abba
ber: qualde ; ipsa infirmabat. ne & illa paru
pcularet. ob magnitudine istius. ; aut aliq
to infantula sua filiola q nolu ut secu iret.
q ; ista subito e corpore exiit. ; ea ad tumulu
pcessit. Te signans se efudent ; pis oculis
; manib incelu erectis. sca illa anima a
corporis uinculo in pace soluta est. Que
stam diuino splendore in ipso cubiculo cla
rissime coruscam. ; sine dubio a angelorq cho
ro ut obuiante amico suo fidelissimo qnda
genesio epo gloso ipsa sca ei anima recepta e.
ut magnu ei exigebat meritu. Et hoc ita
paulisp sorores ille comitante doloris